ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

การดูแลตนเองของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ ที่ได้รับยาต้านไวรัสในโครงการแอนติรีโทรไวรอล ของโรงพยาบาลแม่ทา อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน

ผู้เขียน

นางสาวจันทร์เพ็ญ เผือกไร่

ปริญญา

สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์พรทิพย์ เชื้อมโนชาญ ประธานกรรมการ ดร. เพ็ญกาญจน์ กาญจนรัตน์ กรรมการ

บทคัดย่อ

จำนวนผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ ที่รับการรักษาด้วยยาต้านไวรัสภายใต้โครงการ แอนติริโทรไวรอลในภาคเหนือมีมากขึ้นเรื่อยๆ การวิจัยเชิงคุณภาพครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษา ดูแลตนเองของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ที่ได้รับยาต้านไวรัส ในโครงการแอนติรีโทรไวรอล โรงพยาบาลแม่ทา จังหวัดลำพูน โดยการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 13 ราย ทำ การรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนเมษายน พ.ศ. 2550 โดยวิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ ส่วนมากจะอยู่ในสถานภาพสมรส หม้าย เป็นผู้นำของครอบครัว ลักษณะบ้านเป็นบ้านไม้ทรงล้านนา ผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับครอบครัวและบุคคลรอบข้าง ส่วนมากจะมีการเก็บรักษายาไว้ใกล้ตัวหรือเห็น ได้สะดวก สำหรับการดูแลตนเองของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ที่ได้รับยาต้านไวรัสประกอบ ด้วยการแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับการรักษาด้วยยาต้านไวรัส โดยแสวงหาข้อมูลจากสถานบริการของ ภาครัฐ หรือได้รับแนะนำจากกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ที่ตนเองรู้จัก และการได้เข้าร่วม เป็นสมาชิกกลุ่มผู้ติดเชื้อในคลินิกเพื่อนวันศุกร์ ผู้ให้ข้อมูลมีความตระหนักในการทานยาให้ตรงเวลา สม่ำเสมอ โดยใช้เทคนิคต่างๆ เช่น การพกยาติดตัว การมีคนในครอบครัวช่วยเตือน การใช้นาพิกาปลุก ผู้ให้ข้อมูลจะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับฤทธิ์ของยาต้านไววัส ทราบถึงกลไกการออกฤทธิ์ของยา

ด้านไวรัส รู้ถึงผลข้างเคียงของยาต้านไวรัส และมีวิธีจัดการกับอาการข้างเคียงด้วยตนเองก่อนที่จะ ไปพบแพทย์เมื่ออาการไม่ทุเลา เหตุผลที่ผู้ให้ข้อมูลดัดสินใจรับการรักษาด้วยยาต้านไวรัส คือ การ เกรงว่าจะทำงานไม่ได้เนื่องจากร่างกายอ่อนแอ ความเป็นห่วงลูกและครอบครัวของตนเอง และการ ได้ข้อมูลว่ายาได้ผ่านขั้นตอนการวิจัยและได้ผลในการรักษา ผู้ให้ข้อมูลมีความคาดหวังค่อยาต้าน ไวรัสในการที่จะมีชีวิตยืนยาว มีสุขภาพที่ดีขึ้นและการได้รับการรักษาด้วยยาสูตรเดิมต่อไป พฤติกรรม การดูแลตนเองขณะได้รับยาต้านไวรัส ซึ่งประกอบด้วย การปฏิบัติตามแผนการรักษาอย่างเคร่งครัด โดยเน้นการรับประทานยาให้ตรงเวลา สังเกตและติดตามประเมินประสิทธิผลการรักษาและสังเกต อาการข้างเคียง เช่น การสังเกตอาการโรคงูสวัดพบว่าไม่เกิดขึ้น การจัดการอาการข้างเคียงด้วย ตนเองด้วยยาสามัญประจำบ้าน รับประทานอาหารที่สะอาดมีประโยชน์ งดของแสลงต่างๆ เช่น เนื้อวัว เนื้อควาย กบ และบริโภคน้ำดื่มมากๆ ออกกำลังกายและพักผ่อนอย่างเพียงพอ ดูแลตนเอง เมื่อมีอาการเจ็บป่วยโดยการรักษาเบื้องต้นก่อน ถ้าอาการไม่ดีขึ้นถึงจะไปพบแพทย์ ป้องกันตนเอง จากสิ่งที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ โดยหลีกเลี่ยงเครื่องดื่มที่เป็นแอลกอฮอล์ มีพฤติกรรมทางเพสที่ เหมาะสม โดยงดมีเพสสัมพันธ์หรือขณะมีเพศสัมพันธ์จะใช้ถุงยางอนามัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้มีความเข้าใจและรู้ถึงมุมมองเกี่ยวกับการดูแลตนเองของผู้ติดเชื้อ เอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ที่ได้รับยาต้านไวรัส ผู้ให้บริการสุขภาพสามารถนำรูปแบบการดูแลตนเองที่ ดีไปใช้ในการส่งเสริม การดูแลตนเองของผู้ติดเชื้อเอชไอวีแลผู้ป่วยเอดส์รายอื่นที่รับยาต้านไวรัส ในโครงการแอนติริโทรไวรอล

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved **Independent Study Title**

Self-care of HIV and AIDS Infected Patients Receiving

Antiretroviral Drugs in the Antiretroviral Therapy Project

of Mae Tha Hospital, Mae Tha District, Lamphun Province

Author

Miss Janphen Phoukrai

Degree

Master of Public Health

Independent Study Advisory Committee

Assistant Professor Porntip Chuamanochan

Chairperson

Dr.Penkarn Kanjanarat

Member

ABSTRACT

Patients infected with HIV/AIDS who received antiretroviral therapy are increasing in the northern Thailand. This qualitative research aimed to explore self-care of HIV and AIDS infected patients receiving antiretroviral drugs in the Antiretroviral Therapy Project at MaeTha hospital, Mae Tha district, Lamphun province. Thirteen patients were selected if their two consecutive CD4+ counts were increased after receiving antiretroviral therapy. Data were collected using in-depth interviews and participant observation from January to April 2007. Content analysis was used to analyze the data.

Most patients were heads of the family, divorced, lived in a northern Thai style house. They had good relationships with family and friends. Most patients kept antiretroviral drugs nearby or at a reachable place. Most patients seek information about antiretroviral therapy from governmental services, acquaintance infected with HIV/AIDS or HIV/AIDS clinic called Friends for Friday Group. The patients were aware of taking antiretroviral drugs on time using several reminding techniques, e.g., keeping the drugs with them all the time, reminding by family members, or using an alarm clock. They reported to have knowledge and understanding about the

mechanism of action and the side effects of antiretroviral drugs, and how to manage the side effects before seeing the doctors if the symptoms were not improved. The reasons of receiving antiretroviral therapy included fears that the disease would prevent them from work, the worry about family and children, and the fact that antiretroviral drugs were researched, and the effectiveness for HIV/AIDS was proven. The patients' expectations on antiretroviral therapy were to prolong their life, better health, and able to continue receiving the same drug therapy regimen. Self-care behaviors while receiving antiretroviral therapy included a strict compliance with the study plan, emphasizing on taking the drugs on time, observing and monitoring effectiveness and the adverse effects of antiretroviral therapy, eating freshly-prepared food, avoiding certain food that causes allergy, drinking adequate amount of water, exercising, and resting. They reported to manage self-care before seeing the doctors, avoiding health risks factors, e.g., reducing alcohol intake, and safe sex by using condoms.

Result of this study raise the understanding of self-care behaviors of HIV/AIDS infected patients receiving antiretroviral drugs in the Antiretroviral Therapy Project, which could be benefit to healthcare provides in promotion these positive self-care behaviors in other patients.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved